नव ब्रह्मण इत्येते पुराणे निखयङ्गताः। ततोऽस्जत् पुनर्बस्या रहं क्रोधात्मसम्भवं ॥ ६ ॥ सङ्कल्पचैव धर्मीच पूर्वेषामपि पूर्वजं। सनन्दनाद्यो ये च पूर्वं खष्टाः खयमुवा ॥ ७॥ न ते खोकेषु सज्जन्तो निर्पेक्षाः समाहिताः। सर्वे तेऽनागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ८ ॥ तेष्वेवं निर्पेचेषु लोकसृष्टी महात्मनः। ब्रह्मणोऽभूकाहाकोधस्तचोत्पकोऽर्कसन्निभः॥ ८॥ ऋर्द्वनारीनरवपुः पुरुषोऽतिश्ररीरवान्। विभन्नातमानमित्युक्का स तदान्तर्दधे ततः ॥ १०॥ स चोक्तो वै प्रथम् स्त्रीतं पुरुषत्वं तथाकरोत्। बिभेद पुरुषत्वश्व दशधा चैक्यधा तुः सः ॥ ११ ॥ सौग्यासोग्येस्तया शामीः पुंस्वं स्त्रीत्वच्य स प्रभुः। बिभेद बहुधा देवः पुरुषैरसितैः सितैः ॥ १२॥ . ततो ब्रह्मात्मससूतं पूर्वे स्वायमुवं प्रभुः। भात्मनः सदृषं कृत्वा प्रजापत्रको मनुं दिजः ॥ १३ ॥ शतरूपाच तां नारीं तपोनिधूतक खावां। स्वायस्यो मनुहैं वः पत्नीत्वे जयहे विभुः॥ १४॥ तसाच पुरुषात्पुची शतरूपा व्यजायत । प्रियव्रतोत्तानपादी प्रस्थातावात्मकर्माभः ॥ १५ ॥ कन्ये हे च तथा ऋदिं प्रसूतिच्च ततः पिता। ददौ प्रसृतिं दक्षायं तथा ऋषिं रुचेः पुरा ॥ १६ ॥